

svare, at Forordningen af 1814 bemyndigede Rancelliet den Gang, nu Ministeriet, til efterhaanden at forhøje Lønningerne til den normerede Størrelse, og denne Bemyndigelse er brugt gjennem hele Tiden siden 1814. Lønningerne ere jevnlig blevne forhøiede snart paa et Sted, snart paa et andet, naar der søltes Erang dertil. Nu er Erangen bleven større, end den har været nogenfinde, og at Bemyndigelsen nu benyttes i videre Omfang end tidligere, vil man, Alt vel overveiet, finde fuldkommen i sin Orden. Ifjor, da vi forhandlede om Finantsloven, strømmede ogsaa Alle over af Gæfjendelse af, at der burde gjøres Noget, men der blev dog Intet gjort. Nu har jeg forsøgt ved en Lov at skaffe en varig Forbedring af Lønningerne tilstede, og det i den Retning, hvori jeg efter mit Skjøn tror, at der er al Grund til at gaa; men vil man slet ikke den Vej, vil man ikke gaa ind paa en varig Lønningsforbedring for Lærerne, saa skulle vi altsaa have noget Temporært paa Finantsloven. Om dette kan jeg naturligvis slet ikke sige Noget, før jeg faar at se, hvad det er, man nu opstiller, og jeg tror, at det erede Medlem, som bragte Spørgsmaalet frem, endnu ikke kjender det selv; altsaa kan man saameget mindre udtale sig derom, og jeg maa derfor lade Spørgsmaalet derom staa fuldstændig uberørt hen. Derjom der imidlertid kun var Spørgsmaal om den større eller mindre Hensigtsmæssighed af det foreliggende Lovforslag, derjom det var de enkelte Bestemmelser deri, som man ønskede modificerede paa en eller anden Maade, saa kom vi nok tid af det; men det er jo tydelig fremkommet under Forhandlingen her, at det, der bestemmer den hele Stilling, er ganske andre Spørgsmaal. Det er de politiske Spørgsmaal, og forsaavidt nytter det jo ikke at tale om Lovforslagets Enkeltheder. Smidlertid har det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) indladt sig paa Enkeltheder i nogle Tilfælde, og jeg skal derfor gjøre ham opmærksom paa, at det er en Feiltagelse, naar det erede Medlem har læst Bilag 2, Tillæg A. Spalte 1497—98, som om de 6000 Kr., der staa opførte for Maribo, vare Statskassens Tilskud; det er det ikke, det er Alt, hvad der anvendes til Lønninger. (Th. Nielsen: Det veed jeg meget godt!) Men det erede Medlem sagde, at det var Statskassens Tilskud. Naar det erede Medlem altsaa overveier dette noget nærmere, og dernæst tager i Betragtning, at de 150,000 Kr., som ere Statskassens Tilskud, ville være at fordele i Forhold til det Belsøb, der anvendes til Alderstillaag i Skolelærerskuffene, vil det erede Medlem ogsaa blive opmærksom paa, at de Uligheder, som han frygtede for skulde indtræde, væsentlig ville udjevne sig. Endelig udtalte det erede Medlem om § 4, at den var helt fuldstændig meningsløs. Det erede Medlem gif ikke ind paa Enkelthederne deraf, og ligeoverfor den

Paastand, som det erede Medlem fremsatte, stiller jeg den modsatte, at § 4 er fuldstændig korrekt. Det er et overmaade indviklet Spørgsmaal, som der her handles om, og § 4 maa derfor høie sig efter de forskjellige Bugter, som slaas af disse vidtløftige og indviklede Bestemmelser; men hvad der staar, er rigtigt. Det samme erede Medlem beklagede, at han havde forstyrret min Glæde over den Opfattelse, som havde gjort sig gjældende med Hensyn til den nuværende Valgmaade. Der maa jeg specielt henholde mig til, hvad der er udtalt af den erede sidste Læser. Det erede Medlem har ganske misforstaaet Udtrykkene, der staa i Motiverne, og derfor skal han ogsaa være ganske rolig for, at min Glæde ikke er bleven forstyrret i den Anledning. Jeg vilde gjerne anbefale det erede Thing at vedtage dette Lovforslag, der vil sikre Lærerne en varig Lønningsforbedring, som de efter min, og jeg tror, efter Alles Mening, trænge til, men jeg vil i hvert Tilfælde gjøre det meget kort, da jeg efter de Ytringer, der nu ere faldne, maa føle den Overbevisning, at det vil være unyttigt.

Krusæ: Det har nu 2 Gange været antydet, at det naturligvis ikke kunde nytte, at man vilde forhandle med os paa denne Side om dette Forslag, thi det var Meningen, at vi paa Grund af de politiske Forhold ikke vilde forhandle derom. Jeg vil væge mig unød denne Betragtning. Jeg vilde overmaade gjerne forhandle om en Forbedring af Skolelærernes Lønninger, ogsaa under de forhaandenværende politiske Forhold, naar der var noget Haab om, at der kunde komme et saadant Forslag frem, som virkelig var brugeligt; jeg lægger udtrykkelig Vægt paa dette sidste, at det virkelig var brugeligt. Jeg betvivler ingenlunde, at den erede Minister anser sit Forslag for virkelig brugeligt; men jeg maa fra et praktisk Skolestade anse det for ganske ubrugeligt, idet det efter min Formening aldeles ikke gaar ad den Vej, som man under de forhaandenværende Omstændigheder bør staa ind paa. Naaget jeg udsætter mig for at blive taget i Skole af det erede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) paa Grund af mine altfor smaa historiske Evner, skal jeg dog tillade mig at kaste et Blik tilbage i Tiden, ikke vidtløftigere, end det i Dieblisset er høist nødvendigt for min Betragtning. Jeg vil da tillade mig at gjøre gjældende, at det Spørgsmaal, vi i Dag have for, og ved hvis Afgjørelse i en vis Retning vi paa-falde ikke blot vor Forstand, men ogsaa vor varme Følelse, i Virkeligheden har eksisteret og er gaaet sin stille trange Gang igjennem alle de Aar, der ere forløbne siden 1814. Der har ikke paa noget Stadium, efter at denne Forandring er udkommen, været Tilfredshed blandt Lærerne med den Løn, man hød dem, og der har heller aldrig kunnet paavises noget Stadium, da Lønningerne gjennem-